

exekucí politickou, nebo soudní. Soudní exekuci podle správních exekučních titulů může podle ustanovení § 93 druhý odstavec správního řízení navrhnouti nejen úřad v § 1 první odstavec vl. nař. označený (srov. § 2 první odstavec správ. řízení čís. 8/1928), nýbrž i strana. Oprávnění vymáhajícího věřitele k exekuci proti povinné obci jest upraveno zvláštním předpisem § 15 ex. ř. se zřetelem k zájmům veřejným. Než stěžovatel předložil exekučnímu soudu vyjádření okresního úřadu v M., jímž tento správní úřad projevil souhlas s exekucí stěžovatelem navrženou, čímž bylo vyhověno zvláštnímu předpisu § 15 ex. ř. a § 93 druhý odstavec správ. řádu.

Čís. 9847.

Tovární závod, jenž se zabývá jediné, speciálně výrobou určitého druhu zboží, není však ani první ani jedinou továrnou toho druhu v Československé republice, nemůže užívati ve firmě dodatku »speciální«.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1930, R I 231/30).

Rejstříkový soud vrátil opověď firmy s tím, by z firmy bylo vypuštěno slovo »speciální«, by odpovídala firma zcela pravdě a nevzbuzovala domněnku, že jde o jakousi zcela zvláštní výrobu. Důvody. Opovídatel odůvodňuje použití slov »speciální továrna« ve firmě tím, že jeho továrna jest speciálně a výlučně zařízena na výrobu ozubených kol, kteréžto označení chce míti ve firmě k rozlišení od své dřívější firmy W. a spol. továrna automobilů. Avšak důvody tyto nejsou přesvědčivé, neboť, je-li továrna zařízena jen na výrobu ozubených kol, bude tato specialisace dostatečně vystižena, bude-li firma zníti prostě: »Josef W., továrna na ozubená kola«. Tím se bude dostatečně líšiti od firmy: »J. W. a spol. továrna automobilů« a zároveň bude zabráněno tomu, by vsunutím jaksi honosného slova: »speciální« nemohlo býti vzbuzeno ve veřejnosti zdání, že jde o nějakou skutečně zvláštní výrobu ozubených kol, o kterou tu však ani podle posudku obchodní a živnostenské komory nejde. Komora sice sděluje, že nemá námitek proti věcnému označení »speciální továrna na ozubená kola«, avšak motivuje toto své vyjádření jen tím, že se firma skutečně zabývá jen výrobou ozubených kol. Avšak toto kladné vyjádření komory z hořejší úvahy nemohlo míti vliv na rozhodnutí soudu. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Podle čl. 16 druhý odstavec obch. zák. jsou přípustny jen takové přídomky (dodatky) k firmě, které slouží k bližšímu označení osoby nebo závodu. Již z toho jest zřejmo, že přídomky ty musí odpovídati pravdě a nesmí býti způsobilé, by v širší veřejnosti vzbuzovaly klamně domněni o osobě neb o závodu. Zásady ty jest dodržovati zvláště též hledíc k ustanovením zákona o nekalé soutěži ze dne 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n. V souzeném případě jde podle potvrzení správní komise obchodní a živnostenské komory o to-

vární závod zabývající se jediné, tedy speciálně, výrobou ozubených kol, není však ani první, ani jedinou továrnou v Československé republice, která se zabývá jen výrobou ozubených kol. I rekurent ve svých vývodech, jimiž se snaží opovězené znění firmy obhájit, stále poukazuje jen k tomu, že jeho závod jest zařízen speciálně t. j. jen na výrobu ozubených kol. Vývodům těm však neodpovídá opovězené znění firmy, které přikládá závodu, továrně, vlastnost, že továrna jest speciální, a nevyjadřuje opovězeným zněním, že jde o továrnu speciální t. j. výhradně na ozubená kola. Právě označení »speciální« podle zvláštního významu slova toho ve spojení se slovem »továrna« způsobuje zdání, že jde o továrnu zvláštního druhu na ozubená kola, tedy o podnik, jenž jest mezi továrnami na ozubená kola speciálního druhu. Opovězené znění firmy neodpovídá tedy skutečnosti, naopak má v sobě znak nesprávné reklamy o povaze továrny jakožto speciální t. j. zvláštní továrny, a jest proto nepřipustným. Proto bylo napadeným usnesením rejstříkového soudu správně uloženo vyloučení slova »speciální« ze znění firmy, rekurs není opodstatněn a nebylo mu vyhověno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmínky § 16 nesp. říz.

Čís. 9848.

Propočítání služební doby železničních zaměstnanců ve statu III a.

Předpisy §§ 1 a 2 zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 222 sb. z. a n. jsou závazné i při propočítání služební doby železničním zaměstnancům.

Služební poměry zaměstnanců jmenovaných v čl. II. nařízení ze dne 22. prosince 1920, čís. 666 sb. z. a n. nebyly dotčeny ani upraveny čl. I tohoto nařízení.

Zmocnění dané vládě § 4 zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 222 sb. z. a n. k jeho provedení bylo zřetelně omezeno jen na stanovení norem o započtení let v jiné službě než státní (pragmatikální) nebo ve službě vojenské; ustanovení §§ 2 a 3 vl. nař. čís. 666/1920 o započtení a propočtení služební doby v různých skupinách téhož služebního poměru vybočují již z rámce tohoto zmocnění a nemají povahu norem doplňujících mezeru zákona, nýbrž jen povahu předpisů správních, platících jen pro služební poměr státních zaměstnanců.

V tom, že výnos ministerstva železnic ze dne 24. září 1921, čís. 53.924 ve svém výkladu k § 2 čís. 2 obmezil výhodu propočtu celkové služební doby podle úřednického schématu při všeobecném (hromadném) přestupu skupin podúřednických do úřednických jen na zaměstnance, kteří hned od počátku své služební doby byli ve zmíněné kategorii původně podúřednické zařazení, aniž v tom, že předpis § 3 bodu čís. 2 odst. 2 téhož výnosu stanovil, že dobu ztrávenou v kategorii podúřednické nebo služebnické, jejíž dovršení bylo nařízením stanoveno za podmínku pro zařazení do kategorie úřednické, jest propočítati podle postupných lhůt podúřednických (služebnických) podle zásad vyslovených v § 4 výnosu, —